

Hírek, ismertetések

In Memoriam KORECZNÉ dr. LAKY Ilona 1930–1996

Fájdalmas veszteség érte a hazai őslénytannal foglalkozó tudományág művelőit, mikor KORECZ Jánosné dr. LAKY Ilona geológusmérnök, tudományos főmunkatárs, életének 66. esztendejében, 1996 augusztus 8-án, tragikus hirtelenséggel eltávozott közülünk.

Hosszú szakmai pályafutását a Magyar Állami Földtani Intézetben technikusként kezdte, s 35 évi szorgalmas és eredményes munkálkodás után, mint tudományos főmunkatárs, 1986-ban innen is vonult nyugdíjba.

Szakmai tevékenysége elsősorban a hazai miocén korú üledékek Foraminifera kutatásának biosztratifráiai és rendszertani kérdéseire terjedt ki. Óriási szakmai gyakorlat, határtalan szorgalom, önzetlen segítőkészség, nyugodt kiegyensúlyozottság jellemezte. Mindig szívesen segített a hozzáfordulóknak, akár szakmai, akár személyes problémáiról legyen szó. Humanizmusát, az emberek iránti segítőkészségét tettekkel is bizonyította, hiszen hosszú éveken keresztül az Őslénytani Osztálynak volt szakszervezeti bizalmija, majd utána az Intézet Szakszervezeti Segélyező Albizottságában dolgozott, továbbá a Munkaügyi Döntőbizottság elnökhelyetteseként is tevékenykedett évekig. Kedves, önzetlen személyiségének hiánya nehezen betölthető űrt hagyott maga után. Egykori munkatársai, tisztelői és családtagjai 1996 szeptember 3-án az Óbudai Köztemetőben vettek végső búcsút tőle.

Mind személyes, mind szakmai életútja küzdelmes, de gazdag és teljes volt.

1930-ban született Kispesten. Édesanyja háztartásbeli, édesapja asztalos, majd műszaki ellenőr volt. Tanulmányait a kispesti polgári leányiskolában kezdte, majd a Ranolder Intézeti " Klára " ipari leányiskolába került, ahol 1948-ban érettségizett. Édesanyja betegsége miatt csak 1951-ben folytathatta tanulmányait, amikor a Földtani Intézet közép-káderképző tanfolyamára jelentkezett. A tanfolyam elvégzése után az Intézetben, az Anyagfeldolgozó Laboratóriumban kezdett dolgozni, mint technikus. 1953-ban átkerült az Őslénytani Osztály Mikropaleontológiai Csoportjához, ahol 1986-ig, nyugdíjba vonulásáig tevékenykedett. 1953-ban felvételt nyert a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem geológusmérnöki szakának levelező tagozatára. Egyetemi tanulmányait 1959 áprilisában " A Hidas környéki miocén képződmények mikropaleontológiai vizsgálata " c. diplomamunkája megvédésével fejezte be. Még ebben az évben férjhez ment. Férje KORECZ János okl. közgazdászként dolgozott az Országos Érc- és Ásványbányák Vállalatnál. Házasságukból két gyermekük született, Ilona és Zoltán.

1964-ben doktorált a szegedi József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karán. Doktori dolgozatának címe: A Kelet Mecsek miocén képződményeinek mikropaleontológiai vizsgálata.

A Magyar Állami Földtani Intézetben fő kutatási területe a hazai miocén képződmények Foraminifera faunájának tanulmányozása volt.

A MÁFI Mecseki Osztálya 1953-ban kezdte meg a Keleti-Mecsek képződményeinek részleges térképezését és kutatását. E munkához kapcsolódtak első publikált eredményei, melyben először különíti el a miocén rétegösszleten belül, a Foraminiferák alapján, a medencebeli és medence peremi kifejlődéseket. Nevéhez fűződik a terület miocén Foraminifera faunájának első, rendkívül részletes biosztratigráfiai feldolgozása, valamint az előforduló taxonok részletes leírása.

Munkássága alapvetően öt nagy földrajzi tájegységre terjedt ki, ezek időrendi sorrendben a következők: a már említett Mecsek hegység, majd a Tokaji-hegység, a Börzsöny hegység, a Nógrád–cserhádi-terület és végül a Kelet-Borsodi-medence. Alkalma és lehetősége volt nagy vastagságú és teljes miocén rétegsorok részletes mikropaleontológiai vizsgálatára. Ennek egyik eredménye, hogy a Börzsöny hegységi provizórikus plankton Foraminifera zónákat beillesztette a nemzetközi távkorrelációba. Több, hazai anyagból addig még le nem írt Foraminifera fajt sikerült azonosítania. A tokaji-hegységi bádeni és szarmata korú üledékekből öt új fajt publikált.

Úttörő és a jövő nemzedékének biztos támpontot adó a tudományos tevékenysége a tekintetben is, hogy nemcsak feldolgozta, hanem a nemzetközi normáknak megfelelően leírta a hazai neogén együttesek taxonjait.

Az összefoglaló jelleg munkái mellett, számos egyéb publikációja révén új és további mikropaleontológiai adatokkal segítette az ősföldrajzi kapcsolatok és fáciesek felismerését. A hatalmas mennyiségű anyagvizsgálatból leszűrött konklúziói a „Foraminifera vizsgálatok Magyarország miocén képződményeiből” c. publikációjában kristályosodtak ki.

Elvülhetetlen érdeme, hogy megalkotta a magyarországi miocén képződmények párhuzamosításának lehetőségét, a medence és peremi fáciesek faunatársulásainak egymásra következését ill. egymás mellettségének sorrendjét.

1985-ben tudományos munkásságának elismeréseként, az akkori Központi Földtani Hivatal Elnöke, DANK Viktor, Elnöki Dicséretben részesítette.

Személyes példájával, munkába vetett hitével, örök optimizmusával nehéz örökséget hagyott ránk, utódaira, de ezt az örökséget továbbvinni és továbbadni kötelességünk, – még a geológia hét szűk esztendejében is – mert csak így tudjuk megköszönni mindazt, amit a geológiáért, s azon belül a biosztratigráfiáért tett élete során.

SZEGŐ Éva – SZUROMINÉ Korecz Andrea

KORECZNÉ dr. LAKY Ilona tudományos munkássága

Könyvek

KORECZNÉ LAKY I. (1968): A Keleti Mecsek miocén Foraminiferái – MÁFI Évkönyv LII./1. 200 p.

KORECZNÉ LAKY I.-NAGYNÉ GELLAI Ágnes (1985): A Börzsöny hegység oligocén és miocén képződményeinek Foraminifera faunája – MÁFI Évkönyv LXVIII. 527 p.

Tanulmányok

- KORECZNÉ LAKY I. (1964): A K-i Mecsek miocén Foraminifera faunájának vizsgálata – MÁFI Évi Jelentés 1961-ről, 143–159.
- KORECZNÉ LAKY I. (1964): A K-i Mecsek "Lajta" típusú képződményeinek Foraminifera faunája – MÁFI Évi Jelentés 1962-ről, 57–69.
- KORECZNÉ LAKY I. (1966): Magyarország szarmata Foraminiferák – MÁFI Évi Jelentés 1964-ről, 475–493.
- KORECZNÉ LAKY I. (1967): A telkibányai szarmata üledékek Foraminifera faunája. – MÁFI Évi Jelentés 1965-ről, 351–365.
- KORECZNÉ LAKY I. (1968): Sorites nemzetség a mányi szarmatában – MÁFI Évi Jelentés 1966-ról, 179–185.
- KORECZNÉ LAKY I. (1969): A Ny-i Mecsek miocénjének Foraminiferás képződményei – MÁFI Évi Jelentés 1967-ről, 205–214.
- KORECZNÉ LAKY I. (1969): *Nonion bogdanowiczi* VOLOSHINOVA hazai előfordulása – Földtani Közlöny, 99. 4. 382–383.
- KORECZNÉ LAKY I. (1971): Plankton Foraminiferák a mecsek-hegységi tortonból – Földtani Közlöny, 101. 2–3. 225–233.
- KORECZ-LAKY I. - Á. NAGY-GELLAI (1972): Species of the genus *Almaena* from the Hungarian Tertiary Sediments – Acta Geologica Academiae Scientiarum Hungaricae, Tomus 16, 267–279.
- KORECZ-LAKY I. (1973): Foraminiferal studies on Miocen Formations of Hungary – Őslénytani Viták, 21. 73–80.
- KORECZNÉ LAKY Ilona (1976): Foraminifera vizsgálatok a Tokaji-hegység miocén képződményeiből – MÁFI Évi Jelentés 1973-ról, 83–119.
- KORECZNÉ LAKY I. – NAGYNÉ GELLAI Á. (1977): Rendellenes növesű Foraminiferák a Börzsöny hegység harmadidőszaki képződményeiből – MÁFI Évi Jelentés 1975-ről, 23–37.
- BÁLDINÉ BEKE M. – BOHNNÉ HAVAS M. – KORECZNÉ LAKY I. – NAGYNÉ Gellai Á. – NAGY Lászlóné (1980): Újabb őslénytani és rétegtani eredmények a Börzsöny-hegység és távolabbi környékének oligocénjéből és miocénjéből – Őslénytani Viták, 26. 61–103.
- KORECZNÉ LAKY I. – NAGYNÉ GELLAI Á. (1980): Az *Almaena* nemzetség fajainak electroscanning vizsgálata. (Electroscanning examination of species of the genus *Almaena*) – Földtani Közlöny, 110. 1. 65–89.
- KORECZNÉ LAKY I. (1980): Kísérleti electroscanning felvételek recens Foraminiferákról – Földtani Közlöny, 110. 2. 251–275.
- KORECZNÉ LAKY I. – BOHNNÉ HAVAS M. (1980): Eggenburgi fauna a Felsőbogyányi (Csádrri) patakról – Földtani Közlöny, 110. 2. 276–285.
- KORECZNÉ LAKY I. (1982): A Tengelic 2. sz. fúrás miocén Foraminifera faunája – MÁFI Évkönyv, LXV. 151–187.
- KORECZNÉ LAKY I. (1983): Magyarország miocén képződményeinek biosztratigráfiája Foraminiferák alapján – Őslénytani Viták, 29. 233–244.
- KORECZNÉ LAKY I. (1985): A Kelet-Borsodi medence ottmangi képződményeinek Foraminifera vizsgálata – Geologica Hungarica series Palaeontologica, fasc. 48. 181–237.
- KORECZNÉ LAKY I. (1987): Foraminifera vizsgálatok Magyarország miocén képződményeiből – MÁFI Évi Jelentés 1985-ről, 467–480.

Dr. BADINSZKY Péter emlékezete

1943–1996

1996. november 17-én, fiatalon, életének 54. esztendejében Budapesten elhunyt régi kollégánk, dr. BADINSZKY Péter. Élete és munkássága összefonódott szeretett szakmájával és szenvedélyével, az ásványgyűjtéssel. A szakmában eltöltött három évtizede alatt sok szakterületen megfordult, ezek azonban mindvégig az alkalmazott földtan területéhez kötődtek. Tevékenysége, széleskörű kapcsolatteremtő képessége folytán a szakmában igen sokan ismerték. Jártasságára, terepi és elméleti felkészültségére mindenki támaszkodhatott. Tanácsokkal, ötletekkel segítette nemcsak közvetlen kollégáit, hanem a széles hazai szakembergárdát. Munkáját lelkiismeretesen, odaadóan végezte, nem ismerve időt és fáradságot. Gondot fordított arra, hogy a megszerzett ismeretanyagot mások számára

is hozzáférhetővé tegye: mintegy 60 publikációja jelent meg hazai folyóiratokban, kiadványokban.

BADINSZKY Péter 1943. április 21-én született Veszprémben. A gimnázium elvégzése után az Eötvös Loránd Tudományegyetemen geológus diplomát kapott 1967-ben. Diplomamunkája is szülőföldje földtani megismerését szolgálta.

Az egyetem elvégzése után a Magyar Állami Földtani Intézetnél helyezkedett el, ahol a paleozoós és triász képződmények kutatása és vizsgálata mellett a távlati földtani kutatások szervezésével, azok műszaki ellenőrzésével foglalkozott. Itt szerette és kedvelte meg az alkalmazott kutatásokat. 1969-től a Földmérő és Talajvizsgáló Vállalatnál kapcsolódott be a közvetlen kutatási és kutatásirányítási tevékenységbe. Munkássága ekkor a kavics- és cementipar folyó kutatásaihoz kapcsolódott. 1971-től, az ÉVM Földtani Szolgálatának létrehozásától annak elválaszthatatlan, fáradságot nem ismerő munkatársa, majd főgeológusa, 1987-től a szolgálat megszűnéséig annak vezetője. E szervezet keretében a teljes hazai – és a kapcsolódó nemzetközi – építő- és építőanyagipari kutatások meghatározó személyisége. Széles ismeretanyagával és szervezőképességével a kavics-, cement- és mészipar, a kőbányászat, a finom- és durvakeramiaipar, az üvegipar kutatásainak szervezésével és irányításával foglalkozott. Részt vett számos nyersanyag-kutatásban munkatársként és témafelelősként. 1975-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen építőipari és építésföldtani szakmérnöki képesítést szerzett, és itt védte meg 1981-ben egyetemi doktori disszertációját.

Igazodva a szakma hazai adottságaihoz és lehetőségeihez, 1992-től a Környezetgazdálkodási Intézet főmunkatársa. Tevékenysége továbbra is az alkalmazott földtan területén maradt. A nyersanyagkutatási munkák mellett egyre több időt fordított a környezetföldtan feladataira. Részt vett számos terület szennyeződésérzékenységi felmérésében, hulladék-lerakóhelyek kijelölésének földtani megalapozásában, a talajt és a talajvizet ért szennyeződések okozta károk felmérésében és elhárításában.

1990-ben alapítója, majd haláláig főmunkatársa a Geohidroterv Kft.-nek, ahol ugyancsak a nyersanyagkutatásokra és a környezetföldtani feladatok elvégzésére fordította minden erejét.

A szakmai feladatok mellett sok időt szentelt szenvedélyének, az ásványgyűjtésnek. Párját ritkító magángyűjteménye alakult ki az eltelt több, mint három évtized alatt. Aktívan részt vett a Társulat tevékenységében, az Ásványgyűjtő Szakcsoport vezetőségi tagja volt a 70-es és 80-as években. Magángyűjteményét számos kiállításon mutatta be. A hagyományos ásványgyűjtési és cserelehetőségek háttérbeszorulásával egyre kevesebb időt fordított e „szórakozására”. Több száz hazai általános- és középiskolába juttatott el ásvány- és kőzetgyűjteményt, segítve a szűkös oktatási lehetőségeket. E tevékenységért miniszteri kitüntetésben részesült 1983-ban.

Számos szakmai és társadalmi szervezet tagja volt. Részt vett a Központi Földtani Hivatal (KFH) kereteiben működött Országos Ásványvagyon-gazdálkodási és -védelmi Tanácsnak, az OÁB-nak munkájában, az SZTE Környezetvédelmi Munkabizottságban, a Magyarhoni Földtani Társulat szakosztályainak munkájában, a Gazdaságföldtani-környezetföldtani Szakosztály vezetőségi tagja is volt a 80-as években.

Tevékenységeért és munkásságáért számos elismerésben részesült. Miniszteri-államtitkári kitüntetést kapott az 1973., 1974., 1983. és 1988. években. A Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta 1976-ban és 1986-ban, 1987-ben „Nagy és különösen értékes nyersanyagok kutatásáért” részesült KFH elnöki elismerésben. Számos pályázaton szerzett egyéni és társas díjat, kitüntetést.

Hirtelen halála egy ismeretekben és tapasztalatokban gazdag életpályát szakított félbe. Temetésén a számára mindig első család mellett, volt évfolyamtársai, munkatársai, ba-

rátai, a széles szakma képviselői megrendülten búcsúztatták december 5-én, az Óbudai temetőben a sokak által ismert és kedvelt Pétert.

PUZDER Tamás

BADINSZKY Péter szakirodalmi munkássága

1. –BOHN P.: A Paskál-malmi termálkút – Földtani Kutatás 1969. 2.
2. A Veszprém környéki felsőkarni földolomit üledékföldtani vizsgálata – Veszprém megyei Múzeumok Közleményei 1973.
3. Újabb őslénytani és földtani megfigyelések a veszprémi karni képződmények rétegsorában – Veszprém megyei Múzeumok Közleményei 1973.
4. A karbonátos kőzetek építőipari földtani nyersanyagkutatásának jelentősége és célkitűzései – A Magyarhoni Földtani Társulat Kiadványa 1974.
5. Veszprém centrális részének felsőtriász képződményei – Kirándulásvezető az MFT Vándorgyűlés résztvevőinek 1974.
6. Száradási repedések a veszprémi karni márgaösszletben – Veszprém megyei Múzeumok Közleményei 1975.
7. – FALU J.: Az építőipar távlati fejlesztését megalapozó ásványi nyersanyagkutatásaink – Szilikátechnika 1975. 1.
8. – SZABÓ A.: Római kori szobortörödékek közzétani azonosítása – Antik Tanulmányok 1975. 2.
9. Dr. PAPP Ferenc mérnökgeológiai tevékenységének továbbfejlesztése az építőanyagkutatás területén – Mérnökgeológiai Szemle 1975. 16.
10. – FONÓ A.-né: Kavicskataszterezési munkák és kutatási célkitűzések – Szilikátechnika 1976. 2.
11. Az építőanyagipar gazdaságföldtani helyzete – Földtani Kutatás 1977. 2–3.
12. Adatok a bakony-hegységi felsőtriász mikrofauna ismeretéhez – Veszprém megyei Múzeumok Közleményei 1978.
13. A bányalétesítés gyakorlati problémái az építőanyagiparban – A Magyarhoni Földtani Társulat Kiadványa 1978.
14. A geológia szerepe a környezetvédelemben – Földtani Kutatás 1978. 3–4.
15. Magyarország komplex építőanyagipari (kerámiaiipari) agyagkataszterezése – Az Építésügyi Tájékoztató Központ Kiadványa 1978.
16. A rekultiváció nyersanyagkutatási és bányaföldtani feladatai – Az Építésügyi Tájékoztató Központ Kiadványa 1978.
17. Az ÉVM Földtani Szolgálat közreműködése a kőbányászat fejlesztésében – Műszaki Tervezés 1978. 7.
18. Cementipari nyersanyagok kutatásintenzitásának változásai a kondíciók függvényében – Szilikátechnika 1978. 5.
19. A kőbányaipar távlati fejlesztésének földtani és nyersanyagkutatási szempontjai – Kő- és Kavicsipari Szakmai Tájékoztató 1978. 3–4.
20. Budapest építőipari nyersanyagellátásának gazdaságföldtani szempontjai – Műszaki Tervezés 1979. 6.
21. A kőbányászat gazdaságföldtani alapkérdései – Építőanyag 1979. 4.
22. Száradási repedések a veszprémi karni márgaösszletben – A Veszprém megyei Múzeumok Közleményei 14. kötet 1979.
23. – FAICS I.: Kő- és kavicsbányák művelésének és újrahasznosításának egyes mérnökgeológiai kérdései – Mérnökgeológiai Szemle 1979. 24.

24. Homokos kavics ásványvagyonunk mérnökgeológiai értékelése – Doktori értekezés, BME kiadványa, 1980.
25. A betonadalekanyag kutatás időszerű kérdései – Műszaki Tervezés 1980. 7.
26. Az ÉVM Földtani Szolgálat – Előtervezés–Mélyépítés 1980.
27. Építőanyagipari nyersanyagok prognosztizálása – Előtervezés–Mélyépítés 1980.
28. – HORVÁTH Zs.: Az FTV közreműködése „Az ország természeti erőforrásai” c. téma kutatásában – Előtervezés–Mélyépítés 1980.
29. – MÉSZÁROS M.: Az építő- és építőanyagipari ásványi nyersanyagkutatás múlt évi eredménye – Szilikástechnika 1980/4.
30. – MÉSZÁROS M.: Szilárd közeink feltérési és hasznosítási perspektívái szocialista tapasztalatok alapján – Szilikástechnika 1980/5.
31. Az ÉVM Földtani Szolgálatának tevékenysége – Földtani Kutatás 1981. 1.
32. Az „Északkő” és „Délkő” bányáiban fellelhető jelentősebb ásványelőfordulások ismertetése – Kő- és Kavicsipari Szakmai Tájékoztató 1981/1.
33. – KÉRI J.: Építő- és építőanyagipari nyersanyagkataszterek és prognózisok módszertana – Földtani Kutatás 1981. 1.
34. Az építő- és építőanyagipar ásványi nyersanyagkutatásainak iparági célkitűzései – Szilikástechnika 1981. 4–5.
35. Az ÉVM Földtani Szolgálat bányaföldtani feladatai és tapasztalatai – Földtani Kutatás 1982. 3–4.
36. – PUZDER T.: A főváros és környezetének építő- és építőanyagipari nyersanyagellátottsági helyzete és kérdései – Mérnökgeológiai Szemle 1982. 28.
37. – KOVÁCS J. – REZNÁK L.: Hazai útépitési kőanyagok – A Közlekedéstudományi Intézet 1. sz. kiadványa, 1982.
38. – MÉSZÁROS M.: Meddőhányók anyagának építési célú hasznosítása – Szilikástechnika 1982. 6.
39. Földtakarékos kavicsbányászat – Szilikástechnika 1983. 4.
40. Településeink építőanyag-bányászatának jelentősége – Szilikástechnika 1983. 5.
41. A nyersanyagkutatások középtávú célkitűzései és a komplex agyagkutatások jelentősége – Tégl- és Cserépipari Bányaműszaki Továbbképző Tanfolyam kiadványa, 1983.
42. Az ÉSZAKKŐ és a DÉLKŐ bányáiban fellelhető jelentősebb ásványelőfordulások ismertetése – Kő- és Kavicsipari Szakmai Tájékoztató 1984. 2.
43. Az építőanyagbányászatban együttesen előforduló ásványi nyersanyagok – Szilikástechnika 1984. 4.
44. – FAICS I.: A komplex agyagkutatások legújabb eredményei – Mérnökgeológiai Szemle 1984. 24.
45. – BERNÁTH Z.: Komplex szilikátipari ásványi nyersanyagkutatások a bükkaljai körzetben – Építőanyag 1984. 7.
46. – JAKAB J.-né: Bányameddők kutatásmethodikájának kialakítása és építési célú hasznosítása – Műszaki Tervezés 1984. 7.
47. – MÉSZÁROS M.: Wiederholte Untersuchungen der grobkeramischen Tongruben Ungarns – Freibergi Bányász-Kohász Konferencia 1984.
48. A földtani szolgálatok működésének jelentősebb eredményei az építésügy területén – Szilikástechnika 1985. 1–2.
49. A földtakarékos építőanyagbányászat kialakításának jelentősége a kavicsiparban – Előtervezés–Mélyépítés 1985.

50. – JAKAB J.-né – RAAB Z.: Az építési ásványi nyersanyagok új követelményeinek érvényesülése az ÉVM Földtani Szolgálat tevékenységében – Előtervezés–Mélyépítés 1985.
51. Különleges nyersanyagok kutatásának főbb eredményei az építőanyagiparban – Földtani Kutatás 1986. 2–3.
52. A terület- és tájvédelem perspektívái a kavicsbányászatnál – Kő- és Kavicsipari Szakmai Tájékoztató 1986. 2.
53. – Mészáros M.: Komplexsznúje isszledoványijá obosznovúvajucsije iszpolzoványije pusztün páród v Vengrii – Hulladékmentes technológiák c. KGST–MTESZ Konferencia Kiadványa 1986.
54. – SERÉDI B.: Az ásványi nyersanyagok védelme a kavicsbányászatban – Szilikáttechnika 1986. 2.
55. Bányameddők felderítése és alkalmazástechnológiai kutatása – Az ÉVM Földtani Szolgálat III. Továbbképző Tanfolyamának Kiadványa (FTV) 1987.
56. Az építőanyagbányák jelentősebb ásványelőfordulásainak kutatása – Szilikáttechnika 1987. 6.
57. Az építő- és építőanyagipari ásványgyűjtés helyzete és jelentősége – Építéstechnika 1987. 5.
58. – EGERER F. – NEMESÁNSZKY K.: Agyagok természetes hőmérsékletének országos kutatási célkitűzései – Az ÉVM Földtani Szolgálatok III. Továbbképző Tanfolyamának Kiadványa (FTV) 1987.
59. – SERÉDI B.: A gazdaságilag elmaradott térségek fejlesztésének építési nyersanyagellátási perspektívái – Építéstechnika 1988. 2.
60. MÉSZÁROS M. – BADINSZKY P. – SERÉDI B.: Az építő- és ásványi nyersanyag kutatás 1987. évi eredményei – Építéstechnika 88/3. pp. 141–143. 1988.
61. MÉSZÁROS M. – BADINSZKY P. – SERÉDI B.: A bányameddők mint másodnyersanyag gazdaságföldtani értékelése. – Másodnyersanyag hasznosító konferencia, Balatonalmádi 1988. április 22–23. Külön kiadvány, 1988.
62. – SERÉDI B.: Az építőanyagipar ásványvagyonát képező természeti erőforrások hatékony hasznosításának alakulása 1980–1990 között – Építéstechnika 1989. 5.
63. Bányaföldtani kutatás és koordináció az ÉVM földtani szolgálat tevékenységében – Földtani Kutatás 1989. 1–3. sz.

MÉSZÁROS Mihály 1928–1997

Megdöbbenéssel vettük a hírt, hogy dr. MÉSZÁROS Mihály okl. geológus, a Központi Földtani Hivatal nyugalmazott főosztályvezetője, főtanácsos, címzetes egyetemi docens, a Magyarhoni Földtani Társulat választmányának tagja 1997. április 3-án, kitartóan viselt hosszú, súlyos betegség után Budapesten elhunyt.

1928. október 12-én született Budapesten. Az elemi iskolát és a gimnáziumot itt járta ki, a Lónyay utcai Református Gimnáziumban érettségizett 1947-ben s ekkor a Tudományegyetemre iratkozott be. Ahhoz a nemzedékhez tartozott, amelyik szabad-bölcsészként kezdte tanulmányait a Pázmány Péter Tudományegyetemen és okleveles geológusként lépett ki az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karának kapuján. Az akkor új geológus szakot végezte el 1952-ben.

Egyetemi éveit részt vett az egyetemi ifjúsági mozgalomban és a Természettudományi Társulat keretében a tudományos ismeretterjesztésben. Egy éven át a Földtani Tanszéken volt demonstrátor.

Jeles eredményű diplomájával a Magyar Állami Földtani Intézet geológusaként kezdte pályáját. 1953-ban rá bízta az északmagyarországi gipsz- és sókutatók vezetését.

A hazai ásványbányászati nyersanyagkutatások irányítása lett a feladata, amikor a Nehézipari Minisztérium Földtani Főigazgatóságához helyezték (1954. VI. 1.) csoportvezető főmérnöki beosztásba. Ebben az évben lett levelező aspiráns az MTA Tudományos Minősítő Bizottságának s 1960-ban a perkupai gipsz-anhidrit lelőhely földtani-teleptani viszonyainak értékelő feldolgozásával megszerezte a föld- és ásványtani tudományok kandidátusa tudományos fokozatot.

A minisztériumból kiválva rövidesen megalakult (1955. II. 1.) Országos Földtani Főigazgatóságon főgeológusi, majd osztályvezetői beosztásban tevékenykedett: a földtani és készletszámítási osztályt vezette, s csakhamar az Országos Ásványvagyon Bizottság titkárává is kinevezték.

Kubában volt szakértő 1964–1966 és 1973–1975 években, ahol a kutatások tervezésének és eredményeinek ellenőrzését végezte és elkészítette Kuba első ásványvagyon mérlegét. Első kubai periódusa után a Központi Földtani Hivatal nemzetközi együttműködési osztályának vezetésével bízták meg. Ebben a minőségében tárgyalásokat folytatott a hazai viszonyok folytán hiányzó nyersanyagok kutatásának kiterjesztésére s földtani-kereskedelmi delegációk tagjaként többször járt Mongóliában, Chilében, Peruban, Bolíviában, Kubában, Brazíliában, Görögországban és a Szovjetunióban.

Második kubai periódusa után szakági főgeológus, majd 1986-ban a földtani felügyeleti főosztály vezetője lett. Ezt a pozíciót töltötte be, míg nyugdíjba nem ment 1991 szeptemberében.

Mészáros Mihály

Több hazai és külföldi kitüntetéssel ismerték el magas szintű tevékenységét.

A földtani főhatóságon megszakításokkal eltöltött 36 év alatt sem adta fel tudományos ambícióit. Hatósági és szakhatósági munkássága mellett a kandidátusi fokozat megszerzése után is folyamatosan foglalkozott a tektonika, az evaporitok, a kutatási metódika és készletszámítás, az építőanyagok kutatása kérdéseivel, és a nemzetközi tevékenysége során szerzett tapasztalatai tudományos feldolgozásával. Publikációi hosszu sora tanúsítja ezt.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem földtani tanszékén hosszú éveken át tartott speciális kollégiumi előadásokat, aminek következményeként 1978-ban az egyetem címzetes docenssé deklarálta.

1951-ben megnősült, vegyész mérnök felesége 1952-ben és 1957-ben egy-egy leánygyermekkel ajándékozta meg, akik utóbb öt unokáját örvendeztették meg őket.

Társulatunk aktív, sok éven át választmányi tagját, népszerű kollégánkat április 16-án kísértük el a Farkasréti temetőben utolsó útjára.

ALFÖLDI László – NAGY István

Mészáros Mihály szakirodalmi munkássága

1. MÉSZÁROS M. – BENEDEK D.: A kőzetpedések szerepe a kőbányászatban – Földtani Közlöny LXXXII. 10–12. 1952. pp. 406–409.:
2. – Újabb szerkezetvizsgálatok agyagpalákon a Bükk-hegység déli részén – Ibid. LXXXIII. 10–12. 1953. pp. 369–375.
3. – Törésirányok Esztergom területén – MÁFI Évi Jelentés 1952. évről. 1954. pp. 85–94.
4. – Előzetes jelentés a perkupai gipszkutatásról – M. Áll. Földtani Intézet Évi Jelentése 1953. évről, I. rész. 1954. pp. 277–286.
5. – Az északmagyarországi gipsz-anhidrit terület földtani viszonyai. Kandidátusi értekezés (kézirat), 1960.
6. FACSINAI L. – MÉSZÁROS M.: A perkupai gipsz-anhidrit terület geofizikai újraértékelése. – Geofizikai Közlemények VIII. 1960. pp. 151–176.
7. – A perkupai gipsz-anhidrit előfordulás földtani viszonyai – MÁFI Évkönyve 49. 1961. pp. 939–949.
8. MÉSZÁROS M. – ADONYI Z. – MENYHÁRT Józsefné: A perkupai gipsz-anhidrit telep ásványkőzettani összetételének vizsgálata. I.–II.–III. rész – Építőanyag 13. 1961. pp. 111–358., 146–152., 184–187.
9. MÉSZÁROS M. – SZABÓ N.: Az Ódorog XXI–XXII. akna készletkategorizálási feltételének vizsgálata – Földtani Kutatás VI. 2. 1963. pp. 16–28.
10. – A földalatti vízkészletek számbavételével és nyilvántartásával kapcsolatban KGST ülés Budapesten – Földtani Kutatás VI. 3. 1963. pp. 12–14.
11. – A földtani kutatás irányelvei. Geológia I. Mérnöki Továbbképző Intézet előadás-sorozata, 4078. sz. 1963. pp. 7–31.
12. MÉSZÁROS M. – SZABÓ N.: Hegységszerkezeti kutatástervezés a dorogi kőszénterületen – Földtani Közlöny XCIII. (1963) pp. 429–439.
13. – Az ásványi nyersanyagok készletszámítási alapadatai. Mérnöki Továbbképző Intézet 4234. sz. 1964. pp. 1–145.
14. – Az ásványi nyersanyagok ipari követelményeinek (kondícióinak) elvei. Mérnöki Továbbképző Intézet 4235. sz. 1964. pp. 1–52.
15. – Az országos ásványvagyon-mérleg készítésének kérdései – Földtani Kutatás VII. 1964. 1. pp. 40–47.
16. MÉSZÁROS M. – ZILAHY S.: A számítógépek alkalmazási lehetőségei a földtani munkák során – Földtani Kutatás VII. 1964. 2–3. pp. 7–24.

17. – A számítógépes adatfeldolgozó gépek gyakorlati alkalmazása a földtani kutatásban. Mérnöki Továbbképző Intézet 4340/1965.
18. – A fejlődő országokban folytatott földtani tevékenység tapasztalatai és a jövőbeni elképzelések. MTESZ Fejlődésben lévő országok műszaki és tudományos kérdéseivel foglalkozó bizottsága 5. sz. kiadványa.
19. – A magyar földtan külföldi gazdasági munkái – Földtani Kutatás XV. 1–2. 1972. pp. 11–14.
20. – Ásványi nyersanyagok kutatási lehetősége Dél-Amerikában – Földtani Kutatás XV. 1–2. 1972. pp. 35–41
21. MÉSZÁROS M. – RÁSONYI L.: International Map of Coal bearing Deposits of Hungary. Mezdunarodnaya Kniga, 1970. Moscow.
22. – Analisis sobre el nivel de tectonismo en el intertemperismo niquelífero y su influencia a las condiciones de la laterita del níquel. (A tektonizmus szerepe a nikkeltartalmú lateritesedésben és hatása a nikkeltartalmú laterit minőségére.) Revista tecnica-1976, Cuba
23. – La confiabilidad de los calculos de reservas- analisis de las variaciones de las reservas niquelíferas entre las diferentes etapas de investigación. (A készletszámítások megbízhatósága. A nikkeltartalmú készletek változékonyságának vizsgálata a különböző kutatási ütemek során.) Revista tecnica-1976, Cuba
24. MÉSZÁROS M. – BADINSZKY P.: Az építő- és építőanyagipari ásványi nyersanyagkutatás múlt évi eredményei – Szilikástechnika 80.4. 1980
25. MÉSZÁROS M. – BADINSZKY P. (1980): Szilárd kőzetek feltárási és hasznosítási perspektívái szocialista tapasztalatok alapján – Szilikástechnika 80.5. 1980.
26. – Az építő- és építőanyagipari ásványi nyersanyagok földtani kutatásának helyzete és perspektívái – Földtani Kutatás XXIV. 1981. 1. pp. 3–8.
27. – Az építő- és építőanyagipari ásványi nyersanyagok földtani kutatásának helyzete és fő feladatai a VI. ötéves terv kezdetén – Szilikástechnika 1981. 4–5.
28. MÉSZÁROS M. – BADINSZKY P.: Meddőhányók anyagának építési célú hasznosítása – Szilikástechnika 1982. 6.
29. MÉSZÁROS M. – KONDA J. – SZABÓ A.: Ásványi nyersanyagaink felhasználásának lehetőségei a díszítőiparban – Szilikástechnika 1983. 1.
30. – A téglaiipari földtani kutatások általános kérdései. ÉVM Földtani Szolgálat alkalmi kiadványa 1983.
31. KONDA J. – MÉSZÁROS M.: A magyarországi építő-díszítőipar kutatás stratégiája és eredményei – Földtani Kutatás XXVII. 1. 1984. pp. 43–54.
32. MÉSZÁROS M. – BADINSZKY P.: Wiederholte Untersuchungen der grobkeramischen Tongruben Ungarns – Bányász-kohász Konferencia, Freiberg, 1984.
33. KARÁCSONYI S. – MÉSZÁROS M.: Az építő- és építőanyagipari nyersanyagok kutatásának összegző tapasztalatai – Földtani Kutatás XXVIII. 3. 1985. pp. 45–49.
34. MÉSZÁROS M.: Actividad geologica en el Fondo Geologico hasta 1975. Viente años de collaboration geologica Cubana Hungara. Külön kiadvány 1986.
35. – Az építő és építőanyagipari ásványi nyersanyagkutatás helyzete a VII. ötéves terv elején – Szilikástechnika 1986. 2.
36. – Építő- és építőanyagipari földtani nyersanyagkutatás eredményei és feladatai – Földtani Kutatás XXIX. 2–3. 1986. pp. 3–10
37. MÉSZÁROS M. – BADINSZKY P.: Komplexnye issledovanija obosnovyvajushchie ispolzovanie pustyn porod v Vengrii – Hulladékmentes technológiák c. KGST-MTESZ konferencia kiadványa, Budapest, 1986.
38. – Megalakult az Ásványvagyon Gazdálkodási és Védelmi Tanács – Földtani Kutatás XXX. 1–2. 1987. pp. 101–103.

39. – A földtani tevékenység 1975-ig a Fondo Geologicoban – Földtani Kutatás XXX. 3. 1987. pp. 10–11.
40. – Az építési nyersanyagok földtani kutatásának helyzete továbbfejlesztésének elvi módszerei. Az ÉVM Földtani Szolgálatának II. továbbképző tanfolyama Sümeg 1987. október 13–15. Külön kiadvány, 1987.
41. – A díszítőkö-importh kiváltásának és a hazai díszítőkö választék bővítésének földtani lehetőségei. Az ÉVM Földtani Szolgálatának II. továbbképző tanfolyama Sümeg 1987. október 13–15. Külön kiadvány, 1987.
42. Mészáros M. – Badinszky P. – Serédi B.: Az építő- és építőanyagipari ásványi nyersanyagkutatás 1987. évi eredményei – Építéstechnika 88/3. pp. 141–143. 1988.
43. Mészáros M. – Badinszky P. – Serédi B.: A bányameddők mint másodnyersanyagok gazdaságföldtani értékelése. Másodnyersanyag hasznosító Konferencia, Balatonalmádi 1988. április 22–23. Külön kiadvány, 1988.

Könyvismertetés

HÁLA József: Ásványok, kőzetek, hagyományok. Történeti és néprajzi dolgozatok!

"Életmód és tradíció", 7., 400 old.; MTA Néprajzi Kutatóintézet, Budapest, 1995

A gyűjteményes kötet a szerző 1974 és 1995 között írt 17 dolgozatát tartalmazza, a magyarországi néprajz és a földtani tudományok izgalmas határterületéről.

1. Ásványi nyersanyagokat hasznosító mesztersegek és foglalkozások, 8 cikk

2. Ásványok és kőzetek a néprajzban és a néphagyományban, 3 cikk

3. Barlangok, barlanglakások és barlangi képződmények, 3 cikk

4. Ásványvizek és gyógyvizek.

Leletmentésről van szó: eltűnőben levő foglalkozásokról és kifejezésekről, a geológus-olvasó számára meglepő gazdagságban. Megismerkedhetünk a kőbányások, kőfaragók, kősimítók, kőtörők, kövezők és malomkőkészítők mellett a cihelőkkel, nyomkeresőkkel, barlanglakókkal, sósfejtékekkel és búcsújárókkal, továbbá ezek francia, német és olasz vonatkozásaival is. (Ízelítőtül: Süttön őrzik azt a hagyományt,

hogy az Áprily család a Rómától délkeletre levő Aprilia faluból származik. A költő Áprily Lajos eredeti családneve Jékely volt: költői álnévét egy süttői születésű kolozsvári iskolatársáról vette.) Találkozunk háromnyelvű (magyar-olasz-szlovák) munkadallal is. Megtudjuk, hogy a Fradi – Rákóczi Ferenc vitéze volt. Bővíthetjük anyanyelvünk (sohasem „perfekt”) ismeretét olyan szavakkal mint: békasó, csineter, dúcos, forogvány, förtés, kötej, kutyika, mellezés, pléska, pötye, rémés, ság, sóágy, sulló, svingli...

Külön(ös) értéket képvisel a kötet eredeti fénykép- és rajzdokumentációja.

Az angol nyelvű összefoglalások külföldiek számára is hozzáférhetővé teszik a mondanivaló lényegét.

DUDICH Endre

Hírek – News

Dr. BODA Jenő, ny. egyetemi adjunktus (1921–1996) VIII. 4-én meghalt. Az Óbudai temetőben IX. 13-án számos kollégája is elkíserte sírjához. BREZSNYÁNSZKY Károly mondott búcsúszavakat a ravatalánál.

Elhunyt kollégánk szeretetreméltó egyéniség volt, csendes szavú, szorgalmas, elmélyülésre hajlamos. KOCH Sándor és HORVÁTH Ferenc professzorsága idején Szegeden kezdte tanulmányait, amit az idők változása folytán Budapesten folytatott. Geológus diplomáját 1951-ben kapta meg az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, ahol az Őslénytani Tanszéken TELEGDY ROTH Károly tanársegédje lett. Néhány év megszokással mindvégig ebben az intézetben működött, s szinte élete végéig folytatta itt – régóta nyugállományban már – oktatói tevékenységét. Az őslénytani gyakorlatokat vezette s hosszú éveken át nyújtott ehhez a közismereti tárgyak közül már kiköpött latin tanításával sokak számára életre szóló segítséget. Kutatási területe a szármata emelet paleontológiája volt. Erről írt monográfiájával szerezte meg a kandidátusi tudományos fokozatot. Néhány évig a Magyar Állami Földtani Intézetben, a múzeumban dolgozott. Ez idő alatt került ki keze alól a hazai őslénytani originális példányok katalógusa. A Földtani Közlöny 60 évet felölelő regiszter kötetének volt társszerzője s Budán és környékén több jelentős mély- és magasépítmény létesítését megelőző szakvélemény szerzője és társszerzője.

KORECZ Jánosné dr. LAKY Ilona, a M. Állami Földtani Intézet ny. mikropaleontológusa 66. életévében, 1996. VIII. 8-án elhunyt. Az budai temetőben kollégái is elkísérték utolsó útján.

KLIBURSZKYNÉ VOGL Mária, társulatunk tiszteleti tagja, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az Eötvös Loránd Tudományegyetem címzetes egyetemi ta-

nára, a M. Áll. Földtani Intézet ny. főosztályvezetője, az MTA elnökségi szociális bizottság, a Kémiai Tudományok Osztálya analitikai bizottságának volt tagja, a termoeanalitikai munkabizottság volt elnöke, a Földtudományok Osztálya geokémiai bizottságának, a földtani bizottságnak, az ásványtan-geokémiai bizottságnak volt tagja, a CODATA Magyar Nemzeti Bizottság volt tagja, a Geochemical Society (USA) tagja, a Földtani Közlöny szerkesztő bizottságának volt tagja, a Chemie der Erde (Jena) szerkesztő bizottságának tagja, a Munka Érdemrend arany fokozata, valamint számos hazai és külföldi tudományos kitüntetés és emlékérem tulajdonosa 1996. XI. 1-jén, 85. életévében elhunyt. Temetése XI. 20-án volt az budai temetőben. Tiszteelőinek széles köre kísérté el utolsó útján, BREZSNYÁNSZKY Károly, mondott méltató búcsúztatót a ravatalnál.

1996. XI. 17-én, 53 évesen meghalt dr. BARDINSZKY Péter geológus, a Környezetgazdálkodási Intézet munkatársa. Temetése XII. 5-én volt az budai temetőben.

HORVÁTH Ferenc geofizikusnak, folyóiratunk szerkesztő bizottsága tagjának az Amerikai Földtani Társulat (GSA) az egyik 1995. évi Honorary Fellow kitüntető címet adományozta. A GSA Today 1995. decemberi számában arckép kíséretében kéthasábos méltatást olvashatunk kiváló kollégánk tevékenységéről s ebben is kiemelten az amerikai kőolajgeológusok társulata (AAPG) által 1988-ban kiadott kötet (The Pannonian Basin – A Study in Basin Evolution) társszerkesztőjeként szerzett érdemeiről.

BODROGI Ilona: "A dunántúli, északi-mész-kőalpi, stájer-medencebeli és vorarlbergi kréta képződmények rétegtani tagolása, korrelációja foraminiferák és mészalaglak alapján" című összefoglaló kandidátusi té-

zisek nyilvános vitáját hirdette meg a MTA doktori tanácsa 1996. I. 17-én de. 10 órára a M. Áll. Földtani Intézetbe.

Az értekezés opponensei BALDI Tamás, a földtudomány doktora és KECSKEMÉTI Tibor, a földtudomány kandidátusa voltak. A bizottság elnöke NÉMEDI VARGA Zoltán, a földtudomány doktora, titkára BÓNA József, a földtudomány kandidátusa, tagjai ALFÖLDI László és HAAS János, a földtudomány doktorai, és BODA Jenő, a földtudomány kandidátusa voltak.

1996. I. 22-én, a Magyar Kultúra Napja alkalmából átadott kitüntetések között van a köztársasági elnök által STEFANOVITS Pálnak, az Akadémia rendes tagjának átnyújtott Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje.

A Magyar Természettudományi Múzeum Ásvány- és Kőzettára a Nemzeti Múzeum történelmi épületéből a VIII. kerületi Ludovika térre, a Ludoviceum épületébe költözött át. A teljes átalakításon átvesztett földszinti részt, a költözés után berendezett traktust 1996. II. 1-jén 14 órakor mutatta be a meghívottaknak MATSKÁSI István, a múzeum főigazgatója és EMBEY ISZTIN Antal, a tár vezetője. A tároló helyiségek, laboratóriumok és dolgozószobák korszerű együttese mellett nincs kapcsolódó kiállítási tér, ez a később elkészült egykori lovarda épületében kapott helyet.

Az új kiállítási épületnek, benne "Ember és természet Magyarországon" című állandó kiállításnak szakmai bemutatása 1996. XI. 5-én 15 órakor volt. MATSKÁSI István főigazgató megnyitója után a múzeum munkatársai mutatták be az épületet és a kiállítást, majd LÁNG István, az MTA rendes tagja tartott előadást.

A Magyar Természettudományi Társulat környezetvédelmi-műszaki és földtudományi szakosztálya 1996. II. 12-én szakülést tartott a TIT Természettudományi Stúdiójában "A szénhidrogénpar környezeti

hatásai" címmel. A MOL Rt. különböző szintű vezető munkatársai öt előadásban ismertették a vállalat környezetvédelmi stratégiáját és a szénhidrogének kutatása és termelése, szállítása, feldolgozása, továbbá a termékkereskedelem és termékmínőség környezeti hatásait, környezetvédelmi összefüggéseit.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Ősleánytani Tanszékén 1996. II. 14-én 14 órakor ünnepélyesen búcsúztatták el munkatársai és tisztelői GÉCZY Barnabás professor emeritust. A bensőséges hangulatú ünnepség kiemelkedő eseménye volt a jubiláns tiszteletére ez alkalommal kiadott paleontológiai folyóirat első számának átnyújtása és bemutatása (Hantkeniana. Contributions of the Department of Palaeontology, Eötvös University, 1, Barnabás Géczy Jubilee Volume, Budapest, 1995. 192 p. A jubiláns teljes bibliográfiáját az 13 szakcikket tartalmazza.)

Zalaegerszegen, a Magyar Olajipari Múzeumban 1996. II. 28-án PAPP Simon emléknapot tartottak. Ennek során DANK Viktor tiszteleti tagunk megnyitotta a PAPP Simon emlékszobát, amelyet a neves geológus néhány bútora és személyes tárgya, róla, továbbá általa készített fényképek töltenek meg. A továbbiakban PAPP Simon: Életem c. könyvét mutatta be DANK Viktor, előadását hozzászólások követték. Végezetül a MOL Rt., az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület és az Olajipari Múzeum által 1994-ben kiírt történeti pályázat ünnepélyes eredményhirdetése következett.

SAÁRY Éva (1929) Svájcban élő hajdani geológus kolleginánk legújabb hazai kiállítása a Népfőiskola és a zalaegerszegi Magyar Olajipari Múzeum közös rendezésében 1996. IV. 13.-V. 20. között volt Lakitelken, a népfőiskola Kőlcsey házában. A költő, újságíró, festő és fotóművész munkásságát mutatták be, a néhány évvel korábbi zala-

egerszegi és balatonkenesei kiállítások után harmadik alkalommal.

A Magyar Olajipari Múzeum és a Magyar Mérnöki Kamara emléktáblát állított ZSIGMONDY Béla mérnöknek, egykori lakóháza kapuzszipán (Budapest XI. Kelenhegyi utca 33.). Mintegy 30–40 érdeklődő részvétele mellett 1996. XI. 14-én du. 3 órakor a kerület polgármestere meleg szavakkal köszöntötte az avatásra egybegyűlteket. TÓTH János, az Olajipari Múzeum igazgatója avatta fel a labradoros „gránit” emléktáblát, majd CSATH Béla ismertette az 1848-ban született neves mérnök – a Ferencz József híd egyik kivitelezője – életútját. ZSIGMONDY Vilmos unokaöccse a XIX. század hetvenes éveinek elején a Magyar Királyi Földtani Intézetben kezdte

pályáját, majd nagybátyja vállalatánál mélyépítési és kútfúrasi tevékenységet folytatott, végül saját vállalatát vezette.

A megjelölt házban mindmáig lakik le-származottja. A hölgy, a képen férjével, a ceremónia után lakásába invitálta a résztvevőket.

A képen TÓTH János igazgató a felavatás szavait mondja, baloldalt CSATH Béla áll. A képen nem látható másik kapupilléren, kívül van az emléktábla, ám a sűrű gépkocsiforgalom miatt az ünnepélyes aktus a ház kertjében volt megtartható, mert a koszorúzás rövid percei is torlódást idéztek elő az úton.

A technikai szerkesztő immár másodszer – s ezúttal végleg – búcsúzik az olvasótól!

